

Bressolant

les nostres cançons de bressol

La meua xiqueta és l'ama

És sense cap mena de dubte la cançó de bressol més estesa de tot el repertori tradicional. A tall d'exemple, sols al *Cancionero musical de la provincia de Valencia, Alicante y Castellón*, Salvador Seguí en recollí 41 variants de diverses localitats.

Hi ha també un grup bastant nombrós de variants on el primer vers és «El meu xiquet és l'amo». Tant en un cas com en l'altre, la temàtica no varia més enllà del canvi de destinatari. De fet la importància d'aquest canvi atén a raons de criteri formal. En el cas «La meua xiqueta és l'ama» l'estrofa és completament regular perquè tots els versos són heptasil·labs. En canvi, les versions amb el vers «El meu xiquet és l'amo», serien el resultat de la necessitat d'adaptar la cançó a un receptor masculí, ja que en aquest cas el primer vers esdevé irregular (hexasil·lab) respecte a la resta de versos de la cançó.

Tant si la cançó s'adreça a un xic o a una xica, en totes aquestes cançons hi ha una intenció manifesta de mostrar l'entorn immediat de la criatura.

Variants

Tot seguit presentem una sèrie de variants que s'han pogut recollir en diferents cançoners:

La meua xiqueta és l'ama	La meua xiqueta és l'ama.	La meua xica és l'ama,
Del corral i del carrer,	La meua xiqueta és l'ama;	Del corral i del carrer,
De la perera sucrera,	Del corral i del carrer,	De la flor de la perera,
De la flor del taronger.	De les fulletes de parra	I de la fulla del taronger.
(Bélgida)	I la flor del taronger.	(Les Cases del Senyor)
	La meua xiqueta és l'ama.	
	(La Vall d'Uixó)	

També presentem una sèrie de variants on tal i com hem explicat l'interpret ha adaptat el primer vers a un receptor masculí.

I el meu xiquet és el amo	El meu xiquet és el amo	El meu xiquet és l'amo
Del corral i del carrer,	Del carrer i del corral,	Del corral i del carrer,
De la fulla de la parra	De les fulles de la parra	De la figuera, la parra,
I la flor del taronger.	I la flor del taronger.	De la parra al taronger.
(Moixent)	(Petrés)	(Xaló)

Bressolant

les nostres cançons de bressol

L'estructura de quarteta esdevé realment curta per a adormir el menut, cosa que provoca que l'emissor tracte d'allargar-la afegint noves estrofes. Açò no és un fet estrany sinó tot el contrari, és bastant freqüent que els menuts no s'adormen a la primera i en conseqüència haureu de recitar tot el repertori de cançons de què disposeu.

Per aquest motiu als cançoners hi podeu trobar moltes cançons que barregen estrofes de diferents cançons:

La meua xica té son,
Té son i vol adormir-se.

A la meua xiqueta
Té careta de son
La boqueta de sucre
I els llaviets de fessol.

A la meua xiqueta,
Té careta de son.
"s'agueta" li cantarà,
catorze cançons o quinze.
(Benimodo)

La meua xiqueta és l'ama
Del corral i del carrer,
De la fulla de la parra
I de la flor del taronger.

Arriau que te cau!
Alça que em xafes
Les sinagües en punta
Que no en tinc altres.

Que no en tinc altres, xica!
Que no en tinc altres!

Arriau que te cau!
Alça que em xafes!
(Almenara)

Bressolant

les nostres cançons de bressol

La meua xiqueta és l'ama
Del corral i del carrer,
De la figuera i la parra
I la flor del taronger.

Si s'adorm la meua xica,
Sa mare li comprarà
Una llista per al monyo,
Que el diumenge estrenarà.
(Godella)

Ai! La meua xica és l'ama
Del corral i del carrer,
De la llimera i la parra,
I la flor del taronger.

El meu xiquet té soneta,
Molt prompte s'adormirà,
Que son pare és a Gandia
I fins la nit no vindrà.

Dorm-te, dorm-te dilla meua,
Que ton pare és a peixcar;
Si ve i et troba desperta,
Segur que se'n torna a anar.
(Villalonga)